

Tax analysis is an informational component and the basis for decision making as it provides a decision based on the understanding and acceptance of other received information.

Tax control is divided into inner, which is a part of the tax management, and external, conducted by tax authorities. Internal control tax is regarded as a consistent implementation of processes aimed at finding of a solution that will ensure that the results obtained between the stated objectives or plans. External tax banking supervision includes: monitoring of the activities of banks; analysis of the banking information, identifying trends in the banking sector, making predictions about the prospects for its development, taking measures to prevent violations of law and discipline banks, accounting specific banking offenses, analysis of their causes and circumstances, cessation of illegal banking activity and to identify perpetrators of tax offenses in banking (both taxpayers and tax officials) and bringing them to justice.

The purpose of tax management is not only to minimize the tax burden as to enhance the functioning of the bank as a whole; given its strategic goals and objectives. Revenue management has all the characteristics of the system: the presence of elements, relationships between them, the capacity for self-development, as well as inextricably linked with the environment, in relation to which the system detects its integrity. In addition, tax management has all those properties of a process. Inputs tax management as a process is the legislative, regulatory, information and staffing. Results of tax management as a process is the organization correction and accurate calculation and payment of taxes, maintenance of optimal upgrade system value of the tax burden and the allowable tax risks in accordance with the goals and objectives of the bank [2, p.62-63].

Formation model of tax bank management as a system depends on many internal and external factors. The most significant external factor is the state policy in the field of taxation. Internal factors affect all elements of the financial capacity of the Bank: income, expenses, profits, investments. These include: the activities and organizational structure, rules and tax accounting, elements of accounting policy, pricing policy, cost structure. Moreover, the choice of a model of tax management depends on the availability of information, labor and technical resources necessary to create conditions for the functioning of a system of fiscal management.

Tax risk in terms of the management of the bank is uncertainty in achieving the bank objectives, implying the existence of both negative and positive deviations resulting from the implementation of the tax. To ensure a sufficient level of financial security in the bank should be established an effective system of early detection, tracking and analysis of tax risks. Analysis of tax risks should include [3]: consider the tax consequences of basic banking operations and related tax risks and to identify and evaluate risks: with performance bank as an intermediary in tax payments (timely execution of orders taxpayers to transfer taxes, provide the tax authorities of customer information, etc.), the organization of tax planning and tax accounting, as well as directly with the process of calculating and paying taxes, with the performance of the bank tax agent functions.

Effectiveness of tax management is the compliance results in its implementation, which in general terms can be called effect to the aim pursued. The effectiveness of tax management is an estimated figure of its performance that characterizes obtained results of management positions with the cost of achieving them. [4]

Thus, the formalization of tax management component will effectively manage the tax burden, risk and profitability of banks.

Literature

1. Yevchenko N.G. Methodological approaches to forming a model of the tax management of a bank [Text] / N.G. Yevchenko // Economic Space. - 2008. - № 19. - P. 132-140.
2. Salo, I. V. Tax management in the bank: monograph [Text] / I.V. Salo, N.G. Yevchenko. - Amounts: SHEE "UABS Bank", 2009. - 187 p.
3. Yevchenko N.G. Effect of tax risks to the financial security of bank [electronic resource] / N. G. Yevchenko, O. A. Crickley // Problems and prospects of development of the banking system of Ukraine. - 2009. - Issue. 25. - Mode of access: http://www.nbuu.gov.ua/portal/soc_gum/pprbsu/texts/2009_25/25.1.0.pdf

4. Voronkova O. M. Theoretical and methodological basis of the efficiency of tax management [electronic resource] / O. M. Voronkova // Economic Journal university. - 2011. - Vol. 17.1. - Mode of access: http://www.nbuu.gov.ua/portal/soc_gum/Evu/2011_17_1/Voronkova.pdf

УДК 330.322(477)

СУЧASNII STAN INOZEMNOGO INVESTUUVANIIA V UKRAINI

Руденко О.А., аспірантка
Черкаський державний технологічний університет
Науковий керівник - д.е.н., доц. Ходжаян А.О.

У наш час важливим та актуальним питанням розвитку світового господарства є стимулювання інвестиційної діяльності, залучення та використання іноземних інвестицій. При переході до системи ринкових відносин в Україні складася непроста політична й економічна ситуація. Майже всі країни світу спрямовують свої зусилля на підвищення інвестиційної привабливості іноземних інвестицій та збільшення їх обсягів в національну економіку

Серед науковців, які займаються даною проблематикою Борщевський В.В., Геєць В.М., Майорова Т.Е., Ходжаян А.О., Новицький В.С., Лазебник Л.Л., Філіпенко А.С. та інші. Разом з тим, пригнічення рівня ділової активності на фоні світової фінансової кризи потребує пошуку нових шляхів активізації інвестиційних процесів і чинників, що формують сприятливий національний клімат до інвестування.

В економіко-матеріальному аспекті міжнародними інвестиціями є вкладення капіталу в підприємства різних галузей економіки, виробництва та послуг, у банківсько-кредитну систему, в інфраструктуру, в соціальні програми, в охорону навколошнього середовища. Інакше кажучи, об'єктами міжнародного інвестування можуть бути усі види майнових та інтелектуальних цінностей, виробничі використання яких веде до формування прибутків (доходів) або інших соціальних ефектів [1].

Без інвестицій, які є основою модернізації економіки, неможливе створення капіталу та забезпечення конкурентоздатності товаровиробників на зовнішніх і внутрішніх ринках. Процеси структурного і якісного відновлення світового товаровиробництва і ринкової інфраструктури відбуваються винятково шляхом і за рахунок інвестування. Чим інтенсивніше воно здійснюється, тим швидше відбувається відтворювальний процес, тим активніше відбуваються ефективні ринкові перетворення.

Світовий досвід показує, що залучення іноземного капіталу у вигляді прямих інвестицій має низку суттєвих переваг для країни, що приймає, порівняно з іншими формами економічного співробітництва, зокрема зовнішніми позиками. Прямі іноземні інвестиції є також способом підвищення продуктивності й технологічного рівня вітчизняних підприємств [3]. Розміщуючи свій капітал в Україні, іноземна компанія приносить із собою нові технології, нові засоби організації виробництва і відкриває прямий вихід на світовий ринок завдяки можливості користуватися відпрацьованою світовою мережею продавців, клієнтів і центрів обслуговування через свої дочірні компанії.

Станом на 01.10.2012р. обсяги прямих іноземних інвестицій в Україну складають 52673,8 млн. дол. США: Кіпр - 28,6%, Німеччина - 14,1%, Нідерланди - 9,6%, Російська Федерація - 7,0%, Австрія - 6,3%, Велика Британія - 4,5%, Віргінські Острови (Брит.) - 3,4%, Франція - 3,4%, Швеція - 3,0%, Швейцарія - 2,1%, Італія - 2,0%, США - 1,9%, Польща - 1,7%, інші країни - 12,4%. Як бачимо, найбільша частина іноземних інвестицій в економіку України припадає на Кіпр. У порівнянні із 2008 р. (обсяги іноземних інвестицій 35723,4 млн. дол. США) спостерігається поступове збільшення іноземних інвестицій, що є позитивним для нашої країни [2]. В Україні простежується нерациональний розподіл іноземних

інвестицій між галузями економіки. Велика увага зосереджена на інвестування у переробчу промисловість, фінансову діяльність, торгівлю, будівництво. Поза межами інвестування залишаються капіталомісткі, з тривалим терміном обігу капіталу види діяльності, зокрема машинобудування.

Приоритетними сферами для залучення і підтримки стратегічних інвестицій можуть бути визначені ті, де Україна має традиційні виробництва, володіє необхідним ресурсним потенціалом і формує значну необхідність ринку у відповідній продукції, а саме: виробництво легкових та вантажних автомобілів; тракторо- та комбайнобудування; авіа- і ракетобудування; суднобудування; розвиток енергогенеруючих потужностей; нафтогазовидобування на Чорноморському шельфі; управдження ресурсо- і енергозберігаючих технологій; переробка сільгоспірдукції; транспортна інфраструктура [4].

В Україні наявні об'єктивні й суб'єктивні чинники, які негативно впливають на процес іноземного інвестування, а саме:

- нестабільне законодавство, відсутність надійних гарантій захисту об'єктів промислової, в тому числі інтелектуальної власності;
- темпи інфляції залишаються на значно вищому рівні, ніж у країнах Західної Європи і США;
- низька купівельна спроможність значної частини населення зменшує можливість реалізації на внутрішньому ринку продукції;
- невисокий рівень розвитку інфраструктури, яка могла б забезпечити швидкий оперативний зв'язок України з іншими країнами [5].

Висновки. Тому головне в проблемі інвестицій - їх ефективність, створення умов для вкладення в найбільш ефективні, конкурентоспроможні виробництва, що дають швидку віддачу, дозволяють максимально збільшити доходи підприємств, населення та бюджету, обмежити капіталовкладення та інші затрати, що призводять до розбазарювання ресурсів та посилення інфляції. Тобто необхідно вжити усіх заходів для поліпшення інвестиційного клімату в Україні.

Отже, у даній ситуації вирішальна роль належить державній політиці щодо іноземних інвестицій, що полягає в співпраці з іноземними інвесторами, сприянні залученню капіталу, а також у регулюванні економічної, політичної та соціальної діяльності. Підвищення конкурентоспроможності та інвестиційної привабливості економіки повинно стати стратегічним завданням. Особливо коли стан виробничих фондів незадовільний і Україна стоїть на межі техногенної катастрофи.

Література

1. Новицький В.Є. Міжнародна економічна діяльність України: Підручник. – К.: КНЕУ, 2003. - 948 с.
2. Прямі іноземні інвестиції (акціонерний капітал) з країн світу в економіці України// Дані Держстату України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua>
3. Україна і світове господарство: взаємодія на межі тисячоліть / А.С.Філіпенко, В.С.Будкін, А.С.Гальчинський та ін. - К.: Либідь. - 2002. - 470с.
4. Лазебник Л. Л. Інвестиційний клімат та економічна мотивація іноземного інвестування в Україні / Л. Л. Лазебник // Фінанси України. - 2010. - №4. - С. 82-88.
5. Дука А.П. Теорія та практика інвестиційної діяльності : навч. посібн. / А.П. Дука. - К.: Вид-во "Каравела", 2007. - 236 с.

ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ФІСКАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ

Рудь О.В., ст. викл. кафедри фінансів
Черкаський державний технологічний університет

Податки є основним джерелом формування доходів бюджету та водночас одним з методів державного регулювання економіки. З огляду на це, важливою проблемою, яку необхідно вирішити органам державної влади, є формування фіскального потенціалу вітчизняної системи оподаткування за умови врівноваження інтересів держави та платників податків, що дозволить з одного боку забезпечити на довгострокову перспективу стабільні податкові надходження до бюджету в достатньому обсязі для виконання державою своїх функцій, а з іншого – не стримувати темпи зростання капіталу суб'єктів господарювання та добробуту громадян. В сучасних умовах формування фіскального потенціалу на зазначених вище умовах ускладнюється впливом дефіциту державного бюджету, зростаючим зовнішнім боргом та впливом глобалізаційних чинників. Тому актуальним завданням є окреслення чинників формування фіскального потенціалу оподаткування.

Якщо механізм реалізації фіскальної та регулятивної функцій податків забезпечує їх органічну єдність та взаємодію, за таких умов відбувається реалізація внутрішнього економічного потенціалу податків. І навпаки, в умовах превалювання фіскальної функції в кінцевому підсумку провокується спад виробництва, загальна економічна криза, політична і соціальна нестабільність в суспільстві.

Як зазначає І.М. Таранов, концептуальні основи фіскального потенціалу зазнають змін залежно від економічної політики держави та використовуваних нею податкових технологій [1, с. 64]. На думку А.М. Соколовської фіскальний потенціал податкової системи залежить передусім від таких чинників, як величина податкової бази та податкових ставок, а також ступінь раціональності їх, що визначається положеннями податкової ставки на кривій Лаффера відносно тієї точки, за якою її (ставки) зростання супроводжується зменшенням надходжень до бюджету держави. В довгостроковій перспективі до зазначених чинників додається ступінь збереження податкоспроможності платників, оскільки в разі її виснаження надходження до бюджету будуть зменшуватись. Реалізація цього потенціалу, тобто фактичне виконання податковою системою фіскальної функції значною мірою залежить від зовнішніх чинників, зокрема від стану економіки країни, досконалості податкового законодавства (їого спроможності створити правові умови для максимальної реалізації фіскального потенціалу податкової системи) і досконалості системи податкового адміністрування [2, с. 304]. О. Данилов та Д. Серебрянський акцентують увагу на тому, що можливість держави зібрати до бюджету податки і збори за певний час визначається станом народного господарства, зовнішньою торгівлею, податковим законодавством та податковою політикою [4, с. 230-231].

На нашу думку, одним із ключових чинників, який впливає на величину фіскального потенціалу податків, є ефективність використання акумульованих державою коштів. Таку ж позицію займають А.І. Крисоватий та Т.В. Кошук: «... проблема вибору стратегії фіскального регулювання полягає не просто у запровадженні сприятливого для розвитку підприємництва оподаткування одночасно із максимальним наповненням бюджету, а й передбачає організацію оптимального трансформування податкових надходжень у суспільні блага у комплексі із пошуком альтернативних джерел фінансування видатків» [3, с. 106]. Цю думку поділяє і А.М. Соколовська, пов'язуючи фіскальний потенціал з рівнем податкового тягаря: «... цей рівень не був би таким обтяжливим, якби вилучені у платників кошти поверталися ім у вигляді якісніх державних послуг і трансфертів» [2, с. 311].

В цілому число чинників, які можуть впливати на величину податкового навантаження в країні, досить велике. Так, зарубіжні науковці, на основі порівняння податкового